

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Erphonis, Mimigardefordensis Avt Mimmigernefordensis Nvnc Monasteriensis Episcopi, In Ordine & Nvmero Septimi Decimi

Boichorst, Albert

Monasteri[i] Westphaliae, 1649

Capvt VII. De magnâ & profundâ humilitate S. Erphonis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13197

que Anno 8. Calendas Aprilis Altare in Sacello Ierufalem incendio profanatum, ab eodem Episcopo & Praefule consecratum est; Templum autem nouum & Altaria Anno 1086. 4. Calend. Ian. iterum consecrantur: Sacellum meridionale Anno 1087. 9. Calendas Ian. Aquilonare Anno 1088. ipsis Calendis Febr. Chorus Virginum eodem, Anno 17. Calendas Septembris ab eodem S. ERPHONE Antistite. 2.

Quibus addenda est supra memorata consecratio Altaris S. Ioannis Baptistae in Maiori Ecclesia pridie arrepti itineris Hierosolymitani, deuotè & sanctè ab eodem S. peracta.

N O T Æ

AD CAPVT SEXTVM.

1. Concil. Trident. Sess. 6. cap. 1. quod dictum vel desumptum esse videtur ex epistola S. Bernardi 236. vbi dicit esse onus Gigantis, vt aiunt, vel ipsis quoque Angelicis humeris formidabile, vel è S. Ioanne Chrysostomo, qui lib. 6. de Sac. cap. 2. munus idem appellat, quod robore & virtute Angelicà opus habeat.

2. Hic quoad Annos erratum esse, supra in Notis ad Caput quartum admonui, quò breuitatis gratià lectorem remitto, cupioq; notas istas huc repetitas.

C A P V T S E P T I M V M.

De magnâ & profundâ humilitate S. ER-
PHONIS.

Sed nec illud silentio vllatenus prætereundum est, quod S. noster ad exemplum Christi dicentis, discite à me, quia mitis sum & humilis corde, *Matth. 11.* Sanctæ humilitatis, quæ Augustino teste omnium Christianarum virtutum verè fundamentum existit, & Episcopos vel maximè decet, iuxta constitutionem Imperatorum Leonis & Anthemij in *l. si quenquam 31. C. de Episcopo & Cleric.* admirabilis fuerit, si quis alius amator pariter, & imitator; Quamuis enim in Diplomate priori, de Anno 1086. 3. Calend. Ian. se satis modeste Serenitatem suam, & Dominum nominari passus sit: attamen ne vel verbulo Serenissimæ suæ familiæ mentionem fieri voluit, quin imò post aliquot annos iam sanctior & humilior factus, magisque honorum & gloriæ huius seculi pertæsus, in toties repetito secundo Diplomate, humiliter & simpliciter (planè præter morem huius seculi) sic exorditur.

In nomine Sanctissimæ & indiuiduæ Trinitatis, ERPHO diuinâ miserante clementiâ, Mimigardesfordensis, et si solo nomine Episcopus.

Secun-

Secundò, cum de donatione Ecclesiæ Fricconhorstensi à Prædecessore tuo, & se factâ mentionem faceret, sic dicit.

*Decem de decimis, quas ego peccator et si indignus Successor eius, in
Dedicatione Ecclesiæ eiusdem tradidi.*

Tertiò, referendo secundam banni Episcopalis promulgationem 4. Non. Nouem. br. in Dedicatione Maioris Ecclesiæ contrigisse, præsentibus ArchiEpiscopo Colonienſe Hermannò, & Episcopo Leodiensē Heinricho, sic dicit.

*Secundò, in Dedicatione Maioris Ecclesiæ, 4. Non. Nouembris præ-
ctâ, eundem bannum Dominus Colonienſis ArchiEpiscopus Her-
mannus, & Leodienſis Episcopus Heinrichus, & ego Monasterien-
ſis opilio, videlicet ERPHO, fecimus.*

Denique quod omninò obstupeſcendum est, nec in principio, nec in fine, nec toto contextu, subscriptione aut sigillo, vel vllum apparet signum aut vesti-
gium, ex quo vel in minimo colligere possis, ipsum è tam Illustri & antiquissimâ
Obotritorum Wandalia Principum paternâ, ac Regis Witikindi, Ducumque
Saxoniæ maternâ familiâ, suam traxisse originem, quin imò & Antecessoris co-
gnati sui, Illustrissimum familiæ genus, studiosè subtrahit, & euidentissimo, nun-
quam satis laudatâ humilitatis exemplo, Catholicè & Christianè peregit, quod
etiam Ethnicus Poëta contemnendum esse docuit, dum ait:

*Stemmata quid faciunt, quid prodest, Pontice longo
Sanguine censerī, pictos ostendere vultus
Maiorum, & stantes in curribus Amilianos.*

Incognitum insuper viro sancto procul dubio haud fuit, quod inter multas, &
hanc mundi vanitatem Seneca Philosophus prope Christianus olim irriserit,
quando *lib. 3. de benefic. cap. 28.* inquit, qui imagines in atrio exponunt, & nomina fa-
miliæ suæ longo ordine, & multis stemmatum illicata flexuris in parte prima æ-
dium collocant, noti magis, quam Nobiles sunt, & quod

*----- qui genus iactat suum
Aliena laudat-----*

Cum itaque Illustrissimæ familiæ suæ profapiâ planè suppressâ & posthabitâ, pec-
catoris, indigni Successoris ac Opilionis, postquam vnum appellasset Dominum,
& alterum Episcopum titulis condecorari, quam præclarâ aut stemmatis profa-
piâ gloriari maluerit, quis Sanctum nostrum perfectæ humilitatis viuum fuisse
exemplar negare audebit? Vnde etiam tantò gloriosiore ac splendidiorē æ-
ternæ gloriæ coronam, quantò humilius in terrâ vixit, ac de se ipso contemptibi-
lius sensit, illum in cælo consecutum esse, firmiter tenendum est, iuxta illud Euan-
gelicum.

Omnis qui se exaltat humiliabitur, & qui se humiliat exaltabitur.